

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.06.1973, sp. zn. 3 Cz 24/73, ECLI:CZ:NS:1973:3.CZ.24.1973.1

Číslo: 60/1973

Právní věta: Rozhodnutím soudu k návrhu některého z podílových spoluvlastníků na vyřešení neshod o právech a povinnostech vyplývajících z podílového spoluvlastnictví (§ 139 o. z.) nelze nahradit souhlas spoluvlastníka (spoluvlastníků) k převodu podílu spoluvlastníkem (§ 140 o. z.)

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.06.1973

Spisová značka: 3 Cz 24/73

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podílové spoluvlastnictví, Rozhodnutí soudu

Předpisy: 99/1963 Sb. § 321

§ 140

§ 141

§ 142

§ 322 40/1964 Sb. čl. VI

§ 492

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 60/1973 sb. rozh.

Rozhodnutím soudu k návrhu některého z podílových spoluvlastníků na vyřešení neshod o právech a povinnostech vyplývajících z podílového spoluvlastnictví (§ 139 o. z.) nelze nahradit souhlas spoluvlastníka (spoluvlastníků) k převodu podílu spoluvlastníkem (§ 140 o. z.)

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 15. 6. 1973, [3 Cz 24/73](#))

Okresní soud Praha-západ rozhodl rozsudkem, že žalovaní jsou povinni souhlasit s převodem ideální poloviny domu čp. 58 se stavební parcelou a zahradou v Č. patřící žalobkyni, a to na nabyvatele F. Ch. Soud prvního stupně vycházel z toho, že nesouhlasí-li žalovaní jako spoluvlastníci s tím, aby žalobkyně převedla svůj spoluvlastnický podíl na nabyvatele F. Ch., jde o neshodu v právech a povinnostech vyplývajících z podílového spoluvlastnictví ve smyslu ustanovení § 139 o. z. a že na žalobkyni, jež nemá dostatečné finanční prostředky k údržbě domu, nelze i s přihlédnutím k

ustanovením čl. VI o. z. požadovat, aby ve spoluvlastnictví setrvala.

Nejvyšší soud ČR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČR, tak, že rozsudkem soudu prvního stupně, který nabyl právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Změna v osobě spoluvlastníka je skutečností, která se úzce dotýká ostatních spoluvlastníků. Proto jim ustanovení § 140 o. z. dává právo spolupůsobit při změně v osobě nového spoluvlastníka tak, že vyžaduje k převodu spoluvlastnického podílu jejich souhlas, pokud ovšem nejde o převod spoluvlastnického podílu k věci, která je v soukromém vlastnictví (§ 492 odst. 1 o. z.).

Odepření souhlasu k převodu spoluvlastnického podílu není však, jak se domnívá soud prvního stupně, neshodou o právech a povinnostech vyplývajících z podílového spoluvlastnictví ve smyslu ustanovení § 139 o. z. Toto ustanovení má totiž na mysli práva a povinnosti, jež vyplývají z existujícího podílového spoluvlastnictví a jimž odpovídají vynutitelná práva a povinnosti ostatních spoluvlastníků, a neshody, jež se týkají výkonu těchto práv a povinností, jako např. neshody o užívání společné věci, o jejím udržování apod. Právo udělit souhlas k převodu spoluvlastnického podílu však takovým právem není, neboť není právem společným všem spoluvlastníkům, nýbrž osobním právem každého z nich, jehož výkon v neprospěch spoluvlastníka, který chce svůj podíl převést na jiného, nelze považovat za zneužití práva proti zájmům společnosti nebo tohoto spoluvlastníka ve smyslu čl. VI o. z.

Nelze tedy v odepření souhlasu k převodu spoluvlastnického podílu k věci, která je v osobním podílovém spoluvlastnictví, spatřovat neshodu o právech nebo povinnostech vyplývajících z podílového spoluvlastnictví ve smyslu ustanovení § 139 o. z. Nemůže se proto podílový spoluvlastník, jemuž nebyl dán spoluvlastníkem souhlas k převodu jeho podílu, domáhat toho, aby ve smyslu citovaného zákonného ustanovení rozhodl soud.

Pokud by takový spoluvlastník nemohl pro nesouhlas ostatních spoluvlastníků realizovat svoje osobní spoluvlastnické právo převodem, nezbylo by mu než usilovat podle ustanovení § 141 o. z., popřípadě § 142 o. z., o zrušení tohoto spoluvlastnictví a jeho vypořádání dohodou mezi spoluvlastníky, popřípadě rozhodnutím soudu.

Rozsudkem soudu prvního stupně byl proto porušen zákon v ustanoveních § 139 a § 140 o. z.